

T R E Ś Ć

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 80 — z dnia 26.2.1951 r. w sprawie składania i przyjmowania zamówień przez centrale (biura) handlu zagranicznego u dostawców i odbiorców krajowych w zakresie eksportu i importu nieinwestycyjnego.
- Poz. 81 — z dnia 26.2.1951 r. w sprawie racjonalizacji metod i techniki pracy biurowej.
- Poz. 82 — z dnia 1.3.1951 r. w sprawie inwentaryzacji, produkcji, importu i dystrybucji sprzętu geodezyjnego.
- Poz. 83 — z dnia 7.3.1951 r. zmieniające zatządzenie w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych.
- Poz. 84 — z dnia 8.3.1951 r. w sprawie pomocy i poparcia dla spółdzielczości inwalidzkiej.
- Poz. 85 — z dnia 8.3.1951 r. w sprawie zmiany norm pracy w państwowych biurach projektów.
- Poz. 86 — z dnia 8.3.1951 r. w sprawie ujednoczenia akcji budowy kotłowni dla centralnego ogrzewania na terenie m. st. Warszawy.

Poz. 87 — z dnia 10.3.1951 r. zmieniające Instrukcję nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

Poz. 88 — z dnia 13.3.1951 r. w sprawie rozszerzenia zakresu działania Dyrekcji Budowy Gmachów Resortów Gospodarczych przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Poz. 89 — z dnia 16.3.1951 r. w sprawie trybu zaopatrywania pojazdów mechanicznych w ogumienie w roku 1951.

OKÓLNIKI PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 90 — z dnia 15.3.1951 r. w sprawie przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wypłat pracowniczych w wykonawstwie budowlanym.

Poz. 91 — z dnia 19.3.1951 r. w sprawie włączenia zbiórki odpadków użytkowych do wiosennej akcji sanitarnej - porządkowej.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 92 — z dnia 14.3.1951 r. w sprawie interpretacji uchwały Prezydium Rządu z dnia 21.8.1950 r. w sprawie przeszkolenia 1000 robotników na kierownicze stanowiska w resortach gospodarczych.

80.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 26 lutego 1951 r.

(znak HA3-A01-C/11)

w sprawie składania i przyjmowania zamówień przez centrale (biura) handlu zagranicznego u dostawców i odbiorców krajowych w zakresie eksportu i importu nieinwestycyjnego.

W celu uzgodnienia zamówień udzielanych i przyjmowanych przez centrale (biura) handlu zagranicznego z planami eksportu i importu nieinwestycyjnego zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, co następuje:

§ 1. 1. Podstawą do składania i przyjmowania zamówień przez centrale (biura) handlu zagranicznego u dostawców i odbiorców krajowych na dostawy związane z eksportem i importem, a nie dotyczące inwestycji, są zatwierdzone plany eksportu i importu nieinwestycyjnego.

2. Do czasu zatwierdzenia planów eksportu i importu nieinwestycyjnego na następny rok centrale (biura) handlu zagranicznego upoważnione są do składania i przyjmowania zamówień na poczet tych planów u dostawców i odbiorców krajowych na te artykuły, których natychmiastowe zamówienie konieczne jest dla ich terminowej dostawy.

Zamówienia przekraczające 40% ilości w głównych pozycjach planów eksportu i importu nieinwestycyjnego z poprzedniego roku wymagają zgody Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 2. Centrale (biura) handlu zagranicznego prześlą w ciągu 10 dni od daty zatwierdzenia planów eksportu i importu nieinwestycyjnego ilościowe wycinki tych planów do właściwych central handlu wewnętrznego (gestorów) odnośnie artykułów objętych działalnością tych central.

§ 3. 1. Centrale handlu wewnętrznego (gestorzy) opracują w ciągu 10 dni od daty otrzymania wycinków planów z central (biur) handlu zagranicznego rozdzielniki i przedłożą je do zatwierdzenia nadzorującym je ministerstwu lub innym władzom naczelnym. Zatwierdzenie następuje w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministerstwami lub innymi władzami naczelnymi w terminie 15 dni od daty otrzymania rozdzielnika przez ministerstwo lub inną władzę naczelną nadzorującą daną centralę handlu wewnętrznego (gestora).

W przypadku sporu rozstrzyga Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

2. Zatwierdzone rozdzielniki centrale handlu wewnętrznego (gestorzy) prześlą niezwłocznie do właściwych departamentów i centralnych zarządów w zainteresowanych ministerstwach, central zaopatrzenia materiałowego lub jednostek równorzędnych oraz do właściwych central (biur) handlu zagranicznego.

3. W zakresie artykułów nie objętych działalnością central handlu wewnętrznego (gestorów) rozdzielniki opracowują centrale (biura) handlu zagranicznego, przy czym przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Centrale handlu wewnętrznego (gestorzy) zaznaczą w rozdzielnikach, o których mowa w § 3, artykuły, na które centrale (biura) handlu zagranicznego składają lub przyjmują zamówienia:

- 1) bezpośrednio dostawcom lub od odbiorców krajowych,
- 2) poprzez centrale handlu wewnętrznego (gestorów).

2. W imporcie nieinwestycyjnym poprzez centrale handlu wewnętrznego (gestorów) powinny być w zasadzie przyjmowane zamówienia na artykuły rynkowe oraz artykuły o charakterze drobnym i wielosortymentowym, przeznaczone dla wielkiej ilości odbiorców.

3. Przez bezpośrednich dostawców lub odbiorców krajowych należy rozumieć w eksporcie — właściwe zakłady produkcyjne, w imporcie — właściwe ministerstwa (centralne zarządy), centrale zaopatrzenia materiałowego, zakłady produkcyjne, centrale handlowe dystrybucyjne lub jednostki równorzędne.

§ 5. Na podstawie rozdzielników, o których mowa w § 3, centrale (biura) handlu zagranicznego będą składały i przyjmowały zamówienia bądź u bezpośrednich dostawców lub od bezpośrednich odbiorców krajowych, bądź w centrach handlu wewnętrznego (gestorach).

§ 6. Zamówienia składane i przyjmowane przez centrale (biura) handlu zagranicznego u bezpośrednich dostawców lub od bezpośrednich odbiorców krajowych na artykuły objęte działalnością central handlu wewnętrznego (gestora) powinny być równocześnie awizowane właściwym centralom handlu wewnętrznego (gestorom).

§ 7. Zarządzenie niniejszego nie narusza przepisów o ogólnych warunkach dostaw oraz o zakresie zawierania umów planowych w handlu zagranicznym.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO

w z. Cz. B a j e r

81.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 26 lutego 1951 r.

(znak OP50-03-60)

w sprawie racjonalizacji metod i techniki pracy biurowej.

W celu dostosowania metod i środków technicznych pracy biurowej do zadań Planu 6-letniego, zrationalizowania, uproszczenia oraz obniżenia kosztów formularzy, materiałów i sprzętu biurowego zarządza się w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów, co następuje:

§ 1. Główny Instytut Pracy (GIP) przystąpi do opracowania racjonalnych metod i środków technicznych pracy biurowej, a w szczególności:

- 1) dla potrzeb przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej — wzorów jednolitych formularzy,
- 2) dla potrzeb władz, urzędów, instytucji, przedsiębiorstw i organizacji społecznych —
 - a) jednolitych wzorów i prototypów wyposażenia biur (sprzętu, mebli, maszyn, urządzeń łącznościowych i rozdzielczych),
 - b) wzorów najbardziej celowych i nowoczesnych środków pomocniczych pracy biurowej (teczek, segregatorów, ołówków, pieczętek itp.),
 - c) mechanizacji i automatyzacji prostych czynności biurowych,
 - d) norm zużycia materiałów biurowych,
 - e) projektów standardów powierzchniowych pomieszczeń biurowych — zwanych w dalszym ciągu krótko wzorami.

§ 2. W celu realizacji prac, o których mowa w § 1, GIP:

- 1) utworzy zespoły (grupy) robocze, w których skład wejdą pracownicy GIP oraz dookooptowani rzeczoznawcy;
- 2) zorganizuje zakład środków technicznych pracy biurowej;
- 3) utworzy w ramach powyższego zakładu Biuro Wzorowe, którego zadaniem będzie demonstrowanie najbardziej racjonalnych urządzeń i środków pomocniczych oraz metod pracy biurowej, jak również poradnictwo w tym zakresie;
- 4) nawiąże kontakt z przodującymi instytucjami za granicą, zwłaszcza z instytucjami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej dla uzyskania nowoczesnych wzorów i literatury z zakresu metod i środków technicznych pracy biurowej;
- 5) upoważniony jest do przeprowadzenia badań nad stanem i potrzebami jednostek gospodarki uspołecznionej w zakresie środków i metod pracy biurowej, kierownicy tych jednostek ułatwią pracownikom i rzeczoznawcom GIP przeprowadzenie powyższych badań.

§ 3. W wykonaniu zadań, o których mowa w § 1, GIP będzie ściśle współpracować z innymi instytucjami prowadzącymi pracę w zakresie racjonalizacji metod i środków technicznych pracy biurowej, a w szczególności:

- 1) w wykonaniu zadań wymienionych w punkcie 1) — z Prezydium Rady Ministrów (Biuro Prezydzialne);
- 2) w wykonaniu zadań wymienionych w punktach 1) oraz 2) lit. a), b), d) i e) GIP będzie opracowywać projekty wzorów na podstawie wytycznych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny (PKN) w zakresie normalizacji. Opracowane przez GIP wzory będą wykorzystane przez PKN przy opracowywaniu projektów norm;
- 3) w wykonaniu zadań wynikających z punktu 2) lit. a) — z Polskim Towarzystwem Maszyn Biurowych;
- 4) w wykonaniu zadań wymienionych w pkt. 2) z Centralną Komisją Usprawnienia Administracji Publicznej.

§ 4. 1. W celu skoordynowania prac nad racjonalizacją metod i środków technicznych pracy biurowej, ministerstwa i inne instytucje centralne, które prowadzą we własnym zakresie prace na tym odcinku, uzgodnią w terminie do dnia 15.4.1951 r. swoje plany pracy z GIP.

2. W celu skoordynowania prac nad racjonalizacją formularzy dla przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej, ministerstwa oraz urzędy i instytucje centralne uzgodnią plany prac w tym zakresie z GIP.

3. GIP przedstawi w terminie do dnia 30 kwietnia 1951 roku plan pracy na 1951 rok w zakresie wymienionym w § 1 do zatwierdzenia przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

§ 5. 1. Projekty jednolitych wzorów opracowanych przez GIP będą wprowadzone próbnie do stosowania w jednostkach organizacyjnych ustalonych przez PKPG.

2. Po uzyskaniu pozytywnych wyników prób GIP przedstawi PKPG projekty wzorów w celu ich wprowadzenia jako obowiązujących we wszystkich lub niektórych gałęziach gospodarki uspołecznionej.

3. Wzory wymienione w punkcie 2) lit. a) będą ogłoszone w Biuletynie PKPG, jako obowiązujące stale lub na okres próbny.

§ 6. Zakres prac GIP określony w § 1 nie obejmuje spraw racjonalizacji formularzy, przyrządów i maszyn księgowości.

§ 7. 1. Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości wyznaczy spośród podległych jednostek organizacyjnych zakład, który na podstawie materiałów dostarczonych przez GIP opracuje potrzebną dokumentację techniczną i prototypy środków i materiałów biurowych.

2. Zjednoczenie Przemysłu Wyrobów Papierowych i Materiałów Biurowych w Łodzi przy ustalaniu planów asortymentów wyrobów współpracować będzie z GIP.

§ 8. Nadzór nad pracami GIP w zakresie ustalonym w niniejszym zarządzeniu powierza się Departamentowi Organizacyjno - Prawnemu PKPG.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. **E. S z y r**

W porozumieniu:

PREZES RADY MINISTRÓW

J. Cyrankiewicz

82.

**ZARZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW I
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 1 marca 1951 r.

(znak TE1-KA)

**w sprawie inwentaryzacji, produkcji, importu i dystrybucji
sprzętu geodezyjnego.**

W celu uporządkowania produkcji, importu i dystrybucji sprzętu geodezyjnego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opiniowanie zagadnień związanych z inwentaryzacją, produkcją, importem i dystrybucją sprzętu geodezyjnego powierza się Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju (GUPK).

2. Wnioski w sprawach określonych w ust. 1 GUPK przedstawiać będzie do uzgodnienia i koordynacji Komisji do zapatrzenia zakładów pracy w urzędzenia i instalacje pomiarowe kontrolne i sterujące, powołanej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 9 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG z 1951 r. nr 1, poz. 2) i zwanej w dalszym ciągu Komisją.

§ 2. 1. GUPK opracuje w terminie do dnia 15 marca 1951 roku szczegółową instrukcję sporządzania wykazów posiadanego przez poszczególnych użytkowników sprzętu geodezyjnego i przedstawi tę instrukcję do zatwierdzenia Komisji.

2. Komisja zatwierdzi w terminie do dnia 31 marca 1951 roku instrukcję, o której mowa w ust. 1, i przekaże ją zainteresowanym ministerstwom.

3. Po otrzymaniu instrukcji, o której mowa w ust. 2, zainteresowane ministerstwa:

1) wydadzą podległym jednostkom organizacyjnym zarządzenia polecające sporządzenie w terminie do dnia 15 maja 1951 r. szczegółowych wykazów posiadanego sprzętu geodezyjnego;

2) w terminie do dnia 30 maja 1951 r. przeprowadzą analizę sporządzonych wykazów, o których mowa w ust. 3, i po zatwierdzeniu prześlą ją do GUPK;

3) prześlą GUPK do dnia 30 maja 1951 r. zapotrzebowanie na sprzęt geodezyjny w latach 1952 — 1955 zarówno produkcji krajowej jak i z importu.

§ 3. Przewodniczący Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

1) przekaże w terminie do dnia 31 marca 1951 r. GUPK normy, opracowane przez Podkomisję Przyrządów i Sprzętu Geodezyjnego,

2) na podstawie opinii GUPK wprowadzi w terminie do dnia 30 kwietnia 1951 r. normy, o których mowa w p. 1, jako obowiązujące.

§ 4. GUPK:

1) na podstawie wykazów, o których mowa w § 2 ust. 4 oraz norm, o których mowa w § 3 opracuje pełny asortyment aparatury i sprzętu geodezyjnego z sugestiami, co powinno być produkowane w kraju oraz podaniem danych technicznych i orientacyjnego zapotrzebowania i w terminie do dnia 30 czerwca 1951 r. przekaże to zestawienie Komisji, przedkładając jednocześnie jego odpis Ministrowi Przemysłu Ciężkiego;

2) w terminie do dnia 30 czerwca 1951 r. opracuje i przedłoży Komisji projekt rozdziału pomiędzy poszczególne resorty posiadanego w kraju sprzętu geodezyjnego.

§ 5. W oparciu o zapotrzebowanie, o którym mowa w § 4 ust. 1, Minister Przemysłu Ciężkiego oraz Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości zarządzą opracowanie i przekazanie Komisji w terminie do dnia 15 września 1951 roku planów produkcyjnych sprzętu geodezyjnego w latach 1952 — 1955 i przedłożenie tych planów GUPK. W opracowaniu planu na rok 1952 obowiązują terminy Narodowego Planu Gospodarczego.

§ 6. 1. GUPK przeanalizuje w terminie do dnia 30 września 1951 r. projekty planów produkcyjnych, otrzymane stosownie do postanowień § 5 i przekaże swoje wnioski Komisji.

2. Na podstawie zapotrzebowań, o których mowa w § 2 ust. 5 i planów, o których mowa w § 5, GUPK sporządzi w terminie do dnia 31 października 1951 r. projekt wykazu sprzętu geodezyjnego, który należy sprowadzić z zagranicy.

§ 7. Komisja:

1) przeanalizuje i skoordynuje w terminie do dnia 31 lipca 1951 r. zestawienia, o których mowa w § 4 punkt 1) i przekaże odnośne wnioski Ministrowi Przemysłu Ciężkiego i Prezesowi Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości;

2) rozpatrzy w terminie do dnia 31 października 1951 r. projekty planów produkcyjnych, o których mowa w § 6 punkt 1) i przedstawi je Przewodniczącemu PKPG do zatwierdzenia;

3) rozpatrzy projekt wykazu, o którym mowa w § 6 punkt 2) i przedstawi w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. Przewodniczącemu PKPG wykaz aparatury, która powinna być sprowadzona z zagranicy;

4) rozpatrzy w terminie do dnia 15 lipca 1951 r. projekt rozdziału, o którym mowa w § 4 punkt 2) i przedstawi go Przewodniczącemu PKPG do zatwierdzenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

J. Cyrankiewicz

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. **E. S z y r**

83.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 7 marca 1951 r.

(znak BU2K-01-220)

**zmieniające zarządzenie w sprawie stosowania wzoru umi-
owy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażo-
wych.**

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 lutego 1951 roku w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W „Warunkach Umownych“ stanowiących załącznik nr 2:
- a) w § 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o brzmieniu:
 „2. Rozliczenie za całość robót budowlanych i montażowych wykonanych na rzecz Zamawiającego następuje pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą na podstawie kosztorysu robót bez względu na to czy Wykonawca wykonał roboty te własnymi siłami czy też przez Podwykonawcę“;
- b) w § 23 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o brzmieniu:
 „2. Jeżeli Wykonawca zleci wykonanie części robót Podwykonawcy, umowa zawarta pomiędzy nimi może zawierać zastrzeżenia, co do ponoszenia przez Podwykonawcę części kosztów pokrywanych przez Wykonawcę z tytułu udzielonych mu usług mieszczących się w ramach kosztów ogólnych“;
- c) w § 74 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 o brzmieniu:
 „2. Rachunki przedstawione Zamawiającemu przez Wykonawcę powinny być sporządzone w oparciu o ceny kosztorysowe lub o scalone elementy kosztorysowe bez doliczania jakichkolwiek kosztów nie przewidzianych umową ramową ustaloną zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 5 lutego 1951 roku (Monitor Polski Nr A-18, poz. 238“.

2) We wzorze umowy pomiędzy Wykonawcą a Podwykonawcą stanowiącym załącznik nr 3, dodaje się w § 4 ust. 3 o brzmieniu:

„3. Wykonawca rozlicza się z Podwykonawcą z tytułu wykonanych przez niego robót na podstawie umownego kosztorysu z tym, że odnośna faktura wystawiona w oparciu o kosztorys podlega obniżeniu o 1% oraz na podstawie ewentualnie zawartego w umowie zastrzeżenia, co do ponoszenia przez Podwykonawcę części kosztów pokrywanych przez Wykonawcę z tytułu udzielonych Podwykonawcy usług mieszczących się w ramach kosztów ogólnych“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 7 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER FINANSÓW
w z. E. S z y r
K. Dąbrowski

MINISTER BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
w z. inż. S. Pietrusiewicz

MINISTER BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI
inż. R. Piotrowski

84.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 8 marca 1951 r.

(znak DWIG-02-1)

w sprawie pomocy i poparcia dla spółdzielczości inwalidzkiej.

W wykonaniu punktu XI uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 listopada 1950 r. w sprawie opieki nad inwalidami wojennymi i wojskowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW):

1) zarządzi zorganizowanie przez Centralę Spółdzielni Inwalidów:

a) spółdzielczych warsztatów pracy chronionej przy utrzymywanych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej oraz przez Ministerstwo Zdrowia zakładach zamkniętych dla inwalidów; warsztaty te będą tworzone dla inwalidów, których rodzaj schorzeń dopuszcza zatrudnienie jedynie w warsztatach pracy chronionej;

b) pracy chałupniczej dla inwalidów najciężiej poszkodowanych, którzy nie mogą opuszczać miejsca zamieszkania, względnie dla których udawanie się do miejsca pracy byłoby z uwagi na ich stan zdrowia, oddalenie miejsca pracy od miejsca zamieszkania, trudności, przejazdu itp. szczególnie utrudnione;

2) poleci Centrali Spółdzielni Inwalidów zwrócenie szczególnej uwagi na szkolenie przywarsztatowe ciężko poszkodowanych inwalidów w tych zawodach, do których wspomniani inwalidzi nadają się ze względu na stan ich zdrowia;

3) zapewni spółdzielczości inwalidzkiej zatrudniającej ciężko poszkodowanych inwalidów, w szczególności zaś spółdzielczości prowadzącej warsztaty szrotkarskie, wyrobów skórzanych, włókienniczych, odzieżowych, papierniczych, szklanych, galanterii metalowej itp. lub też zakłady usługowe różnych rodzajów szczególną pomoc i poparcie w zakresie:

a) przydziału surowców i innych materiałów do produkcji;

b) przydziału takich maszyn, narzędzi i urządzeń technicznych, które mogą być odpowiednio wykorzystane w spółdzielniach pracy inwalidów, biorąc pod uwagę stan zdrowia inwalidów;

c) przydziału nadających się dla tej spółdzielczości zakładów wytwórczych i usługowych przejmowanych na własność Państwa na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejmowaniu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. nr 3, poz. 17) oraz przejmowanych pod przymusowy zarząd państwowy w trybie dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 6);

4) będzie czuwał nad tym, aby zakłady pracy, które ze względu na rodzaj produkcji i urządzenia powinny być prowadzone przede wszystkim przez spółdzielczość inwalidzką, nie były przekazywane innym jednostkom gospodarczym.

§ 2. Prezes CUDW upoważni Centralę Spółdzielni Inwalidów do ustalania i regulowania norm pracy inwalidów, zatrudnionych w spółdzielczości inwalidzkiej oraz wyda instrukcję w sprawie zasad i trybu ustalenia i regulowania powyższych norm w oparciu o ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 3. Prezes CUDW:

1) wyda zarządzenie nakładające na wydziały przemysłu prezydiów terenowych rad narodowych obowiązek roztoczenia specjalnej opieki nad spółdzielczością inwalidzką, zatrudniającą najciężiej poszkodowanych inwalidów;

2) zarządzi w szczególności, by wydziały przemysłu prezydiów terenowych rad narodowych udzielały spółdzielczości inwalidzkiej poparcia w związku z przydziałem lokali warsztatowych.

§ 4. 1. Prezes CUDW zleci kierownikom wydziałów przemysłu prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) opiniowanie, w porozumieniu z właściwymi wojewódzkimi (miejskimi) komisjami planowania gospodarczego:

a) celowości przydzielania spółdzielczości inwalidzkiej zakładów wytwórczych i usługowych, o których mowa w § 1 punkt 3c;

b) przydatności dla spółdzielczości inwalidzkiej i celowości przydzielenia jej maszyn i urządzeń technicznych podlegających przymusowemu wykupowi przez Państwo na podstawie uchwały z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. nr 31, poz. 285):

2. Przy przydzielaniu zakładów, maszyn i urządzeń technicznych, o których mowa w ust. 1, władza przydzielająca powinna przede wszystkim wziąć pod uwagę opinie, kierownika wydziału przemysłu prezydium właściwej rady narodowej (ust. 1).

§ 5. Prezes CUDW zleci koordynację spraw spółdzielczości inwalidzkiej w CUDW Dyrektorowi Gabinetu Prezesa, a prowadzenie powyższych spraw w Departamentach: Organizacyjnym, Produkcyjno - Technicznym, Zaopatrzenia i Zbytu oraz Kadr i Zatrudnienia wyznaczonym w tym celu pracownikom (jednemu w każdym z wymienionych departamentów).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 marca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

85.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 8 marca 1951 r.

(znak ZA5A-05-29)

w sprawie zmiany norm pracy w państwowych biurach projektów.

Analiza norm tymczasowych, stosowanych w państwowych biurach projektowych wykazała dalsze nieuzasadnione dysproporcje między wysokością płac inżynierów i techników, zatrudnionych w biurach projektowych, a wysokością płac inżynierów i techników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach wykonawstwa budowlanego.

W celu zmniejszenia tej dysproporcji i do czasu opracowania i wprowadzenia nowego katalogu norm pracy w państwowych biurach projektów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Normy pracy ustalone w katalogach norm tymczasowych Ministerstwa Budownictwa z 1949 r., podwyższone zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 98 z dnia 28 kwietnia 1950 r. w sprawie zmiany norm pracy w państwowych biurach projektów (Biuletyn PKPG nr 9, poz. 119) podwyższą się przeciętnie o 35% (stosuje się mnożnik 0,65).

2. Dyrektorzy (kierownicy) państwowych biur projektów dokonają podwyższenia poszczególnych obowiązujących norm pracy z takim wyliczeniem, by globalna oszczędność uzyskana w następstwie dokonanych zmian norm pracy wynosiła miesięcznie 35%.

3. Normy ustalone zgodnie z przepisem ust. 1 i 2 należy stosować od dnia 1 marca 1951 r. do czasu wprowadzenia nowego katalogu norm pracy.

§ 2. Wszyscy ministrowie, którym podlegają przedsiębiorstwa, stosujące określone w § 1 katalogi norm pracy, nadesłają do dnia 15 kwietnia 1951 roku na ręce Przewodniczącego PKPG sprawozdanie z wykonania niniejszego zarządzenia.

§ 3. Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 marca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

86.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 8 marca 1951 r.

(znak BU2H-01-160)

w sprawie ujednoczenia akcji budowy kotłowni dla centralnego ogrzewania na terenie m. st. Warszawy.

W celu usprawnienia gospodarki ciepłej przez ujednoczenie akcji budowy urządzeń centralnego ogrzewania, w związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 roku w sprawie oszczędności węgla w gospodarce narodowej (Monitor Po'lski nr A-123, poz. 1526) — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwestorzy, realizujący inwestycje w zakresie budowy kotłowni dla centralnego ogrzewania, obowiązani są do uzgadniania z Dyrekcją Budowy Sieci Ciepłowniczej m. st. Warszawy przy Zakładach Energetycznych Okręgu Centralnego lokalizacji oraz trybu wykonania budowy lub rozbudowy wszelkich wyżej wymienionych kotłowni na terenie m. st. Warszawy.

§ 2. Wszystkie zamówienia na budowę kotłowni dla centralnego ogrzewania przyjmowane przez poszczególne centrale zbytu lub zakłady produkcyjne powinny posiadać pisemną akceptację Dyrekcji Budowy Sieci Ciepłowniczej m. st. Warszawy.

§ 3. Wytyczne w sprawie pozostałych urządzeń centralnego ogrzewania uregulowane zostaną odrębnym zarządzeniem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

J. Tokarski

87.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 marca 1951 r.

(znak RE3A-08-9)

zmieniające Instrukcję nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 1. W związku z koniecznością uproszczenia postępowania przy lokalizacji inwestycji z Planu Inwestycyjnego Państwowych Gospodarstw Rolnych na r. 1951 w Instrukcji nr 20, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 104 z dn. 3 maja 1950 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 216 podaje się § 216-a w brzmieniu:

1. „W Państwowych Gospodarstwach Rolnych za obiekt inwestycyjny przy uzgadnianiu lokalizacji ogólnej uważa się gospodarstwo.

2. Obowiązki lokalizacji ogólnej podlegają budowy nowych gospodarstw oraz te rozbudowy i przebudowy gospodarstw Państwowych Gospodarstw Rolnych, w wyniku których wartość bilansowa majątku trwałego wzrosnie o 50%.

2) po § 221 dodaje się § 221-a w brzmieniu:

1. „W zakresie inwestycji budowlanych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych lokalizacji szczegółowej podlegają obiekty wymienione w § 216-a ust. 2.
2. Ponadto uzgodnieniu lokalizacji szczegółowej w Państwowych Gospodarstwach Rolnych podlegają te przebudowy i rozbudowy obiektów (gospodarstw), których wykonanie związane jest ze zmianą dotychczasowego użytkowania terenu wewnątrz gospodarstwa. Za przebudowę i rozbudowę gospodarstw uważa się wznoszenie nowych budynków.
3. W celu uzgodnienia lokalizacji szczegółowej obiektów (gospodarstw), w których będą dokonywane przebudowy lub rozbudowy, Okręgowy Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych powinien przesłać do wydziału budownictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej listę tych gospodarstw z wymienieniem nazwy zespołu gospodarstwa, gminy, powiatu, ilości nowowznoszonych budynków z wyodrębnieniem ilości budynków mieszkalnych i socjalnych.
4. Wydział budownictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinien w ciągu 10 dni po otrzymaniu wykazu, o którym mowa w ust. 3 przeprowadzić w porozumieniu z wojewódzką komisją planowania gospodarczego analizę przesłanego wykazu i zatwierdzić lokalizację szczegółową. Co się tyczy obiektów (gospodarstw), w stosunku do których zostanie stwierdzone, że rozbudowa ich bądź przebudowa koliduje z planami przestrzennymi, wydział budownictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinien w powyższym terminie zażądać od Okręgowego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych materiałów uzasadniających lokalizację szczegółową według niniejszej Instrukcji oraz w zamian kopii szkicu pomiarowego — odrębnego szkicu sytuacyjnego obiektu (gospodarstwa).

Okręgowy Zarząd Państwowych Gospodarstw Rolnych powinien przesłać powyższe uzupełniające materiały w terminie 10 dni od daty otrzymania wezwania z wydziału budownictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Określenie dokładności szkicu ustala pisma okólna Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. Wydział budownictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinien rozpatrzyć wyżej wymienione dodatkowe materiały w ciągu 10 dni. Brak odpowiedzi w określonym terminie na wnioski Okręgowego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych oznacza zgodę wydziału budownictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej na złożone propozycje lokalizacji szczegółowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

88.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 13 marca 1951 r.

(znak BG9-6c-2)

w sprawie rozszerzenia zakresu działania Dyrekcji Budowy Gmachów Resortów Gospodarczych przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

W celu skorygowania prac w zakresie nadzoru technicznego i finansowego budów przedsiębiorstw „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze“ oraz „Państwowe Wydawnictwa Techniczne“ zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrekcja Budowy Gmachów Resortów Gospodarczych przy PKPG zwana dalej w skróceniu Dyrekcją Budowy, utworzona na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 czerwca 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 14, poz. 164) obejmie nadzór techniczny i finansowy nad budową w Warszawie gmachów administracyjnych przedsiębiorstw „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze“ i „Państwowe Wydawnictwa Techniczne“.

§ 2. Dyrekcja Budowy sprawować będzie nadzór techniczny nad budową obiektów wymienionych w § 1 w zakresie robót:

- 1) budowlanych,
- 2) instalacyjnych,
- 3) specjalnych.

§ 3. Nadzór, o którym mowa w § 1 polegać będzie w szczególności na:

- 1) wydawaniu zarządzeń pionspekcyjnych,
- 2) sprawowaniu kontroli zapisów w „Dziennikach Budowy“, prowadzonych przez przedsiębiorstwa budowlane,
- 3) prowadzeniu ewidencji robót ukrytych i zanikających,
- 4) sprawdzaniu i akceptowaniu rachunków przejściowych,
- 5) sprawdzaniu rachunków ostatecznych,
- 6) nadzorowaniu wydawania, na podstawie „protokołów konieczności“ i w ramach przyznanych limitów, zleceń i zawierania umów na roboty dodatkowe,
- 7) odbiorze technicznym — częściowym i ostatecznym wykonanych robót,
- 8) przeprowadzeniu kalkulacji budów.

§ 4. Przedsiębiorstwa: „Polskie Wydawnictwa Gospodarcze“ i „Państwowe Wydawnictwa Techniczne“ odwołają nadzór techniczny Inspektoratu Nadzoru Budowlanego ze swych budów.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

89.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 16 marca 1951 r.

(znak KL4B-15-23)

w sprawie trybu zaopatrywania pojazdów mechanicznych w ogumienie w roku 1951.

Ustala się następujący tryb zaopatrywania pojazdów mechanicznych w ogumienie w 1951 roku.

§ 1. Zaopatrzenie w ogumienie podlegające rozdzielnictwu odbywa się zgodnie z zatwierdzonym planem zaopatrzenia w ogumienie reglamentowane do samochodów ciężarowych i traktorów na rok 1951, w którym ujęte są globalne przy-

działy dla ministerstw (urzędów centralnych). Plan ten obejmuje komplety ogumienia nowego (opona + dętka).

§ 2. Za ogumienie podlegające rozdzielnictwu uważać należy ogumienie następujących rodzajów i wymiarów:

- 1) ogumienie do samochodów ciężarowych o wymiarach: 900 — 16, 1050 — 16, 650 — 20, 32×6 , 825 — 20, 900 — 20, 1000 — 20, 1050 — 20, 1100 — 20, 1275 — 20, 1300 — 20, 1100 — 22, 1200 — 22, 1100 — 24, 1125 — 24 oraz E — 20 Metallic (lub zastępcze);
- 2) ogumienie traktorowe o wymiarach: 400 — 15, 750 — 18, 800 — 24, 900 — 24, 1100 — 24, 1125 — 24, 1200 — 24, 1400 — 24, 10 — 28, 1275 — 28, 8 — 32, 9 — 32, 10 — 32, 900 — 36, 11 — 36, 10 — 33 oraz 11 — 38.

§ 3. Urzędy, zakłady, instytucje państwowe, przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej — zwane w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia jednostkami organizacyjnymi — będą zaopatrywane w potrzebne im ogumienie, podlegające rozdzielnictwu na podstawie rocznych przydziałów dokonanych przez ministerstwo lub urząd centralny.

§ 4. 1. CHPM „Motozbyt“ otrzyma plan zaopatrzenia, o którym mowa w § 1 i prześle wyciągi z niego do zainteresowanych ministerstw (urzędów centralnych).

2. Ministerstwa (urzędy centralne) w oparciu o otrzymane wyciągi, które stanowią globalne przydziały ogumienia na rok 1951, opracują plan zaopatrzenia w ogumienie na rok 1951 podległych sobie jednostek organizacyjnych i prześlą je do CHPM „Motozbyt“ przy równoczesnym powiadomieniu zainteresowanych o dokonanym przydziale do realizacji.

§ 5. Zakłady produkujące pojazdy mechaniczne lub zakłady dokonujące napraw pojazdów mechanicznych, dla których ogumienie zostało przewidziane planem zaopatrzenia w ogumienie na cele produkcyjne na rok 1951 realizują przyznane im przydziały w następujący sposób:

- 1) na przyznane im ilości i rodzaje ogumienia, produkowanego przez przemysł krajowy, zawierają umowy na terminowe dostawy tego ogumienia w roku 1951 z Centralnym Zarządem Przemysłu Gumowego lub przedsiębiorstwami podległymi przy równoczesnym powiadomieniu o tym CHPM „Motozbyt“;
- 2) na resztę ogumienia, które nie może być dostarczone bezpośrednio przez przemysł krajowy należy ustalić harmonogram dostaw z CHPM „Motozbyt“.

§ 6. W przypadkach należycie uzasadnionych, spowodowanych okolicznościami nie dającymi się przewidzieć w czasie sporządzania planu rocznego, jednostki organizacyjne mogą ubiegać się w PKPG o doraźny przydział ogumienia za pośrednictwem właściwego ministerstwa (urzędu centralnego).

§ 7. Sprzedaż dętek podlegających rozdzielnictwu ponad ilości przydzielane w kompletach (opona + dętka) powierza się CHPM „Motozbyt“.

§ 8. Zwalnia się do sprzedaży wolnorynkowej następujące rodzaje ogumienia (ogumienie nie podlegające rozdzielnictwu):

- 1) wszystkich wymiarów nie ujęte w § 2,
- 2) regenerowane poza akcją wymienną,
- 3) przeznaczone dla trakcji konnej,
- 4) III gatunku produkcji krajowej o wymiarze 825 — 20 oraz 32×6 .

§ 9. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

90.

**OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 15 marca 1951 r.

(znak ZA1B-33-5)

w sprawie przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wypłat pracowniczych w wykonawstwie budowlanym.

Ob. Ob. Ministrowie, sprawujący zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwami wykonawstwa budowlanego, a także nad innymi przedsiębiorstwami posiadającymi działy (szluby) wykonawstwa budowlanego, w których na mocy zarządzeń właściwych władz znajduje zastosowanie układ zbiorowy pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zwróć uwagę kierowników tych przedsiębiorstw na konieczność ścisłego przestrzegania przepisów o uposażeniu pracowników wykonawstwa budowlanego, a w szczególności na konieczność prawidłowego zaszeregowania pracowników umysłowych i na obliczanie premii ściśle według postanowień regulaminu premiowania.

Ob. Ob. Ministrowie przypomną również kierownikom zainteresowanych przedsiębiorstw, że winni dokonywania wypłat nie znajdujących uzasadnienia w obowiązujących przepisach pociągani będą do odpowiedzialności karnej.

Ob. Ob. Ministrowie zechcą w terminie do 25 marca 1951 roku wydelegować do podległych im przedsiębiorstw lotne komisje, złożone z odpowiedzialnych pracowników ministerstwa, które wrywkowo dokonają sprawdzenia prawidłowości wypłat pracowniczych, w szczególności dokonanych pracownikom umysłowym za 3 ostatnie miesiące i złożą Ob. Ob. Ministrom sprawozdanie o wynikach swej pracy.

Nazwiska kierowników przedsiębiorstw, w których stwierdzone zostaną odchylenia od obowiązujących postanowień układu zbiorowego oraz rodzaj i rozmiary tych odchyłeń, należy zgłosić do dnia 15 kwietnia 1951 r. do wiadomości Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

91.

**OKÓLNİK
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 19 marca 1951 r.

(znak BI9-01-15)

w sprawie włączenia zbiórki odpadków użytkowych do wiosennej akcji sanitarno - porządkowej.

Uchwała nr 178 Prezydium Rządu z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie wiosennej akcji sanitarno - porządkowej w 1951 roku poza podniesieniem stanu zdrowotnego kraju powinna spowodować również poważne korzyści gospodarcze przez nagromadzenie znacznych ilości cennych surowców odpadkowych.

W celu właściwego zabezpieczenia i przekazania tych surowców na potrzeby przemysłu, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego ustala, co następuje:

1. Do akcji sanitarno - porządkowej należy włączyć społeczną zbiórkę odpadków użytkowych i złomu metalowego, traktując ją jako zadanie gospodarcze specjalnej wagi.

2. Zbiórką należy objąć następujące odpadki użytkowe:
 - a) złom stalowy,
 - b) złom żeliwny,
 - c) złom metali nieżelaznych — jak: kurki wodne, klamki mosiężne, lichtarze itp.,
 - d) szmaty wszelkiego rodzaju,
 - e) makulaturę (tektura, gazety, stare zeszyty itp.),
 - f) zużyte opony i dętki,
 - g) odpadki korkowe jak korki od butelek,
 - h) kości zwierzęce,
 - i) butelki,
 - j) złom płyt gramofonowych.
3. Ministrowie: Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Ciężkiego, Handlu Wewnętrznego oraz Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości wydadzą bezzwłocznie zarządzenia Centrali Odpadków Użytkowych, Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem, Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ i Związkowi Spółdzielni Pracy nakazujące:
 - a) nawiązanie ścisłego kontaktu z prezydiami rad narodowych, wszystkich stopni w celu włączenia się do akcji zbiórki,
 - b) branie udziału w pracach przygotowawczych do zbiórki,
 - c) przygotowanie się do sprawnego odbioru masy towarowej uzyskanej ze zbiórki, która rozpocznie się już w kwietniu 1951 r.,
 - d) zapewnienie instruowania od strony technicznej podczas trwania akcji zbiórkowej,
 - e) branie udziału w pracach Komitetów Społecznej Zbiórki Odpadków na wszystkich szczeblach,
 - f) zorganizowanie sprawozdawczości z przebiegu i wyników akcji zbiórki odpadków.
4. Wszystkie Ministerstwa wydadzą podległym im jednostkom polecenie:
 - a) powołania do życia Komitetów Zbiórki Złomu i Odpadków w zakładach pracy, przy współudziale czynnika politycznego i społecznego,
 - b) spopularyzowania akcji zbiórki złomu i odpadków, przeprowadzenia pogadanek i referatów na temat tej akcji,
 - c) przeprowadzenia w ramach akcji sanitarno - porządkowej zbiórki złomu i odpadków użytkowych,
 - d) udzielenia środków transportowych do przewozu zebranych surowców odpadkowych, w razie gdyby własne środki przewozowe prezydów rad narodowych okazały się niewystarczające,
 - e) zorganizowania współzawodnictwa międzyzakładowego w zakresie zbiórki złomu i odpadków użytkowych — jako jednego z elementów współzawodnictwa w akcji sanitarno - porządkowej.
5. Na kierowników zakładów powinna być nałożona odpowiedzialność za sprawne przeprowadzenie akcji, terminowe przekazanie odpadków do punktów zbiorczych i przeciwdziałanie wszelkim objawom marnotrawstwa w zakresie odpadków.

6. Nakłada się obowiązek na przewodniczących wojewódzkich komisji planowania gospodarczego czuwania nad przebiegiem akcji zbiórki złomu i odpadków użytkowych.
7. W zakresie zbiórki złomu w zakładach pracy obowiązują przepisy o gospodarce złomem. Dostawy złomu z akcji sanitarno - porządkowej zaliczone będą na poczet planu dostaw na 1951 rok.
8. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego powoła zgodnie z obowiązującymi przepisami na okres od 20 marca do 31 maja 1951 roku Komisję Koordynacyjną Zbiórki Złomu i Odpadków Użytkowych z udziałem przedstawicieli Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministerstw: Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Ciężkiego, Handlu Wewnętrznego oraz Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości pod przewodnictwem delegata Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.
Do zadań Komisji należy czuwanie nad organizacją i sprawnym przebiegiem akcji społecznej zbiórki złomu i odpadków użytkowych.
Koszty związane z pracami Komisji pokryją w równej części Ministerstwo Przemysłu Lekkiego i Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.
9. Termin zakończenia prac przygotowawczych do akcji zbiórki złomu i odpadków ustala się na dzień 31 marca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

92.

**PISMO OKÓLNE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 14 marca 1951 r.

(znak ZA1B-21-2)

w sprawie interpretacji uchwały Prezydium Rządu z dnia 21.8.1950 r. w sprawie przeszkolenia 1000 robotników na kierownicze stanowiska w resortach gospodarczych.

W związku z zapytaniami z terenu, dotyczącymi interpretacji postanowienia § 2 ust. 3 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21.8.1950 r. w sprawie przeszkolenia 1000 robotników na kierownicze stanowiska w resortach gospodarczych Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia:

1. Robotnicy delegowani na kurs pozostają przez cały okres szkolenia na etatach zakładu pracy, z którego zostali skierowani na kurs.
2. Robotnicy delegowani na kurs otrzymują przez cały okres szkolenia pełne wynagrodzenie, obliczane na zasadach przyjętych przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno Prawny, Warszawa Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kółportażu „Ruch“ Warszawa ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr